

Kritisabel sagsbehandling i Landsskatteretten

Af Hans Chr. Spies, spies@tax.dk

Alle rejser sig. Med øjnene stift rettet mod tiltalte skridter de tre dommere ind i retssalen og sætter sig tungt. Uden at værdige tilhørerne et blik bekendtgør retsformanden over for tiltalte, at han er velkommen til at ytre sig, men hvad han end måtte sige til sit forsvar, vil han blive dømt skyldig.

Ingen vil tro, at den slags kan finde sted i en dansk retssal. I den danske offentlighed har man en forventning om, at en dansk dommer lytter til alt, hvad der bliver fremført i retten, vejer argumenterne imod hinanden, for til sidst at træffe en afgørelse. En skueproces, hvor afgørelsen er truffet på forhånd, førend tiltalte, vidner og forsvarer har haft lejlighed til at ytre sig, og dommeren har taget stilling til det fremførte, er utænkeligt.

Som følge af denne tillid til retssystemet vil de fleste også betragte den skrivelse, som jeg på vegne af en klient modtog fra Landsskatterettens kontor i maj måned,¹⁾ som et gedigent falsum. Som forfattet af en spøgefulg, der har læst for meget Kafka.

Af skrivelsen fremgik, at selvom man i Landsskatteretten endnu ikke havde taget stilling til argumentationen i mit skriftlige indlæg i sagen til støtte for min klient, ville man under alle omstændigheder fastholde sin indstilling om, at min klient ikke skulle have medhold.

Det er svært fatteligt, at der i hjertet af København befinder sig en instans, hvis sagsbehandling ville få selv en dommer fra inkquisitionen til at krumme tæer.

Fra elite til discount

Landsskatteretten er formentlig den instans i landet, der besidder den største skatteretlige ekspertise. De skattejurister, som på Landsskatterettens fagkontorer forbereder sagerne, hører til de ypperste, og nyder derfor også stor respekt blandt fagfæller.

Derfor må det have beklippet Landsskatterettens jurister på deres faglige stolthed at skulle læse den sønderlemmende kritik af Landsskatterettens sagsbehandling, som Folketingets Ombudsmand har måttet udtale, efter at have undersøgt et større antal sager, i hvilke Landsskatteretten har truffet afgørelse.²⁾

Som dygtig jurist må det være pinligt at blive konfronteret med - og tilmed af en så respekteret instans som Ombudsmandsinstitutionen - at man ikke har formået at overholde helt basale forvaltningsretlige regler.

Hvem har ansvaret?

Det er den letteste sag af verden at kaste ansvaret for de graverende fejl i sagsbehandlingen over på den enkelte jurist i Landsskatterettens kontorer. Det er jo trods alt den enkelte sagsbehandler, der har overtrådt reglerne.

Men det vil være uretfærdigt. Problemet er ikke inkompetence hos juristerne i Landsskatteretten, men at sagsbehandlerne nægtes den tid, som en forsvarlig sagsbehandling kræver.

Og det problem får den enkelte sagsbehandler næppe løst. Det må være ganske svært som menig sagsbehandler at afsætte den nødvendige tid til behandlingen af en sag, når man allerede ved ansættelsessamtalen er blevet orienteret om, at Landsskatteretten af skatteministeriets departement er blevet pålagt at overholde en bestemt gennemsnitlig sagsbehandlingstid, og at ens løn afhænger af, om dette mål nås.³⁾ Og endnu sværere når man ved, at kontorchefens løn også afhænger af, hvor hurtigt sagerne bliver ekspederet.

For at få løst problemet, er det derfor nok nødvendigt, at man højere oppe i hierarkiet træder i karakter.

Hvad med landsdommerne?

Blandt de ordinære retsmedlemmer i Landsskatteretten er der 11 landsdommere. Det er med til at give Landsskatterettens afgørelser autoritet.

Omvendt forpligter det at flyve med lånte fjer. Lægger landsdommerne navn til afgørelser, der ikke er i orden, vil det kunne svække tilliden til landsdommernes dømmekraft.

Status i den aktuelle sag

Jeg har skrevet til Landsskatterettens præsident og anmodet om, at min klients sag bliver genoptaget af Landsskatteretten.⁴⁾ Landsskatteretten har imidlertid indtil videre nægtet at genoptage sagen.⁵⁾

Genoptagelsesansøgningen blev i Landsskatteretten behandlet under medvirken af den samme jurist, som udarbejdede kontorindstillingen og som underskrev skrivelserne fra maj måned, af hvilken det fremgik, at man ville fastholde sin indstilling om, at min klient ikke skulle have medhold, ligegyldigt hvad min klient måtte have at sige. Jeg bad derfor Landsskatteretten om at træffe en ny afgørelse i genoptagelsesagen.⁶⁾ Dette har Landsskatteretten også afslået.⁷⁾

Jeg er en kende forbløffet over, hvad jeg har været vidne til i Landsskatteretten. Man må håbe, at der snart bliver lagt en anden linie i Landsskatteretten.

1) Se hertil [skrivelse af 6. maj 2009 fra Landsskatteretten](#).

2) Jfr. [Folketingets Ombudsmands j.nr. 2004-3405-980](#).

3) Jfr. [Skatteministeriet: Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten, juni 2007](#), s. 154.

4) Se hertil [brev af 15. juni 2009 til Landsskatterettens præsident](#) og [Landsskatterettens præsidents svar af 29. juni 2009](#).

5) Se hertil [Landsskatterettens afgørelse af 14. juli 2009](#).

6) Se hertil [brev af 10. august 2009 til Landsskatterettens præsident](#).

7) Se hertil [Landsskatterettens præsidents svar af 13. august 2009](#).

Om lederskribenten

Hans Chr. Spies er jurist og har i en årrække forsket og undervist på Det Juridiske Fakultet, Københavns Universitet. Siden 1998 redaktør på TAX.DK. Fører løbende principielle sager ved Landsskatteretten for private og virksomheder.